

Starstruck

på symässan

TEXT: KRISTINA SÖHNGEN NORÉN

Under året har jag sålt ett dyrt musikinstrument och bestämt mig för att jag för pengarna ska köpa mig en ny symaskin. Den jag har nu är trevlig och enkel men har för klen matning. Nu vill jag ha en som har en stark motor och ett behagligt ljud.

Sagt och gjort – jag beger mig till symässan med mål att provsy så många maskiner som möjligt för att hitta ”den rätta”. Jag provsy i monter efter monter och träffar många engagerade och kunniga säljare. Den ena maskinen låter för mycket, nästa maskin känns plastig och ytterligare en maskin har för dålig belysning. Så fortsätter det och det är bara att inse att det inte finns någon maskin som har allt det jag vill ha. I en känsla av hopplöshet beger jag mig till den sista montern som säljer ett finare märke i ett prissegment som jag inte egentligen har tänkt mig. Säljaren är trevlig och förstår mina behov. Han rekommenderar en viss modell som kostar ungefär det dubbla mot det jag hade tänkt mig men det känns som att den har ”allt”. Stabil och robust, superfina sömmar, ett trevligt ljud och så är det ju ett gammalt, välkänt märke av mycket hög kvalitet. Dessutom får jag lite tillbehör på köpet och ett superstort bord.

JAG TAR EN TILL RUNDA på mässan för att sortera mina tankar och inser att: ”Jo, där är den. Nu när jag har råd, så varför inte?” Jag stöter också på en gammal sykompis som varmt rekommenderar maskinen och lovar mig att jag aldrig kommer att ångra mig. Japp, det får bli den fina maskinen!

Efter några dagar levereras den hem och jag packar upp med stor förväntan. Den har en elegant design och känns främmande i mitt syrum. Redan när jag ska lägga i mitt första provtyg blir jag besviken. Den har ingen spak för att lyfta och sänka pressarfoten utan endast en knapp. En knapp som låter ”dataljud” varje gång som jag behöver höja och sänka

foten? Nej, det var ju alla dessa plipp och plopp-ljud som jag ville komma ifrån! Hur gör man då för att bara justera tyget sådär pyttelite när det råkat hamna snett under foten? Hm, ja, det får jag väl leva med då...

Maskinen har också en stor pekskärm som talar om för mig vilka inställningar jag ska göra. Många inställningar är förinställda. Jag börjar provsy och irriterar mig genast på alla konstgjorda ljud när man trycker på knapparna. I något läge vill jag testa en speciell söm och maskinen talar då om för mig att jag har fel pressarfot för den sömmen. Men va? Ska den tillrättvisa mig nu också?

INTE ALLS SÅ GLAD som jag trodde jag skulle bli inser jag att det här är fel maskin för mig. Den syr fantastiskt fina sömmar och känns pålitlig på alla sätt men den kommer aldrig att bli min kompis med alla dessa onödiga ljud och den mästrande skärmen. Det här är en maskin med attityd!

Efter några turer får jag lämna tillbaka den och känner mig bara lättad men nu är jag åter på ruta 1. Vad är det egentligen för maskin jag vill ha? En stark arbetshäst utan attityd. En raksömsmaskin eller kanske en vintagemaskin som är helt mekanisk och okomplicerad? Samtidigt vill jag ju gärna ha modernare egenskaper som automatisk trädning, trädklipp och bra belysning men framför allt vill jag ha en maskin som gör det jag ber den om och inte tvärtom. Nu får jag leta vidare efter rätt arbetskamrat. Nästa gång jag testat en maskin får jag helt enkelt akta mig för att bli ”starstruck”.

”Han rekommenderar en viss modell som kostar ungefär det dubbla mot det jag hade tänkt mig men det känns som att den har ’allt’.”

